

SESJA *II*

Zachęcanie do współpracy

SESJA II

Zachęcanie do współpracy

Przewodniku:

Materiały potrzebne do tej sesji

Karty

Na stronie 2/E otrzymasz polecenie rozdania uczestnikom kart, których treść przeczytają głośno. Karty te znajdziesz na końcu książki na stronach zatytułowanych „Karty do sesji II”.

Przed rozpoczęciem zajęć wytnij karty wzdłuż przerywanych linii, ułóż je w kolejności alfabetycznej, tak aby były gotowe do rozdania.

Uwaga: Jeśli masz zamiar używać tego zestawu po raz drugi, pamiętaj o zebraniu kart i schowaniu ich.

1. Powiedz: **Witam wszystkich. Dzisiejsze spotkanie rozpoczyna autorki. Posłuchajmy.**
2. Włącz odtwarzacz.

Przewodniku:

1. Wyłącz odtwarzacz.
2. Powiedz: **Wróćmy do naszego zadania domowego ze str. 14 i posłuchajmy, co się zdarzyło, kiedy zaakceptowaliśmy uczucia dzieci. Kto chciałby pierwszy zabrać głos?**

(Daj grupie na rozmowę o własnych reakcjach i obserwacjach tyle czasu, ile potrzebuje).

3. Kiedy wszyscy podzielą się własnymi doświadczeniami, powiedz: **A jakie pomocne lub interesujące pomysły znaleźliście w lekturze?**
4. Gdy każdy, kto ma na to ochotę, zabierze głos, włącz odtwarzacz.

Przewodniku:

1. Wyłącz odtwarzacz.
2. Powiedz: **Otwórzmy podręcznik na str. 18 i sporządźmy naszą własną listę.**

ZRÓB TO:

Każdego dnia wymagam, aby moje dzieci (lub dziecko) zrobiły, co następuje:

Rano

W ciągu dnia lub po szkole

Wieczorem

NIE RÓB TEGO:

Każdego dnia zwracam uwagę, aby moje dzieci (lub dziecko) nie robiły:

Rano

W ciągu dnia lub po szkole

Wieczorem

Przewodniku:

1. Kiedy wszyscy zakończą pracę, powiedz: **Podzielmy się teraz swoimi doświadczeniami i zobaczmy, czego każdy z nas wymaga od siebie i od swoich dzieci w ciągu jednego dnia. Oto moja lista...**
2. Gdy odczytasz swoją listę, powiedz: **Posłuchajmy teraz innej listy.**
(Zachęć jak najwięcej osób do odczytania listy).
3. Po przeczytaniu list poproś rodziców, żeby zamknęli książki.
4. Włącz odtwarzacz.

Przewodniku:

1. Wyłącz odtwarzacz.
2. Powiedz: **Potrzebujemy teraz ochotnika, który przeczyta na głos tekst z karty „Obwinianie i oskarżanie”**. (Podaj kartę).

Teraz potrzebujemy kogoś, kto przeczyta tekst z karty „Przezywanie”.
(Podaj kartę).

Postępuj w ten sposób, aż rozdasz wszystkie karty. (Jeśli grupa liczy mniej osób niż dziesięć, niektórzy mogą przeczytać kilka kart).

3. Kiedy rozdasz wszystkie karty, włącz odtwarzacz.

Przewodniku:

1. Wyłącz odtwarzacz.
2. Kiedy przeczytacie wszystkie karty, zapytaj: **Dzieci, co czuliście, słysząc te słowa?**

(Niektórzy rodzice mogą mieć trudności z natychmiastowym określeniem swojej reakcji. Wolą najpierw porozmawiać o tym, że tekst na kartach to niemal ich własne słowa. Jeśli tak się zdarzy, poproś po prostu o ponowne odczytanie kart, aby rodzice mogli wyobrazić sobie, co czuliby, będąc dziećmi).

3. Kiedy uczestnicy mówią, co czuli, zapisz tyle reakcji, ile ci się uda.

(*Na przykład:* bunt, upokorzenie, „idź do diabła”, „wkurzyłem go”, „znowu to samo”, żal...) Nie kłopotuj się wpisaniem tytułu karty, po prostu wypisz reakcje grupy. Nie ma „złych” i „dobrych” reakcji. Twoja praca polega tylko na wynotowaniu ich. Możesz jedynie podkreślić, że „różne dzieci różnie reagują na te same słowa”.

Reakcje grupy

(Możesz też wykorzystać odwrotną stronę lub zapisywać wypowiedzi rodziców na dużym arkuszu papieru.)

4. Kiedy przeczytacie wszystkie karty, zbierz je.
5. Powiedz: **Wyciągnijmy teraz wnioski z naszego ćwiczenia. Mówiliśmy już, że do typowych sposobów zwracania się do dzieci możemy zaliczyć: obwinianie i oskarżanie, przezywanie, straszenie, rozkazywanie, wykłady i moralizowanie, ostrzeganie, przybieranie postawy męczennika, porównywanie, sarkazm, proroctwa. Przeczytam teraz, jakie są wasze reakcje na taki sposób postępowania.**
6. Przeczytaj grupie swoje notatki.
7. Włącz odtwarzacz.

OPISZ, CO WIDZISZ, LUB PRZEDSTAW PROBLEM

ZAMIAST

ZAMIAST

ZAMIAST

ZAMIAST

OPISZ

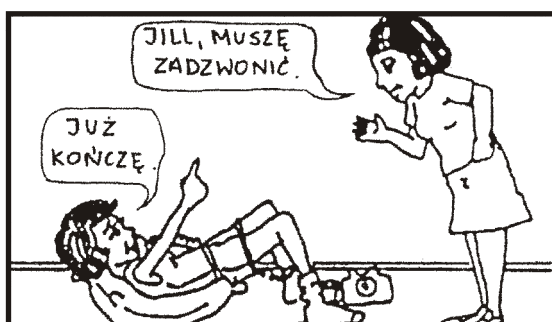
OPISZ

OPISZ

OPISZ

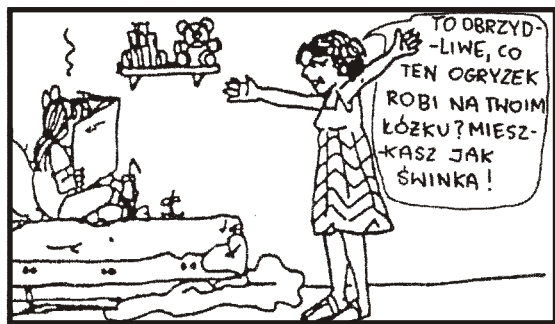

UDZIEL INFORMACJI

ZAMIAST

ZAMIAST

OPISZ

OPISZ

ZAMIAST

ZAMIAST

OPISZ

OPISZ

POWIEDZ TO JEDNYM SŁOWEM

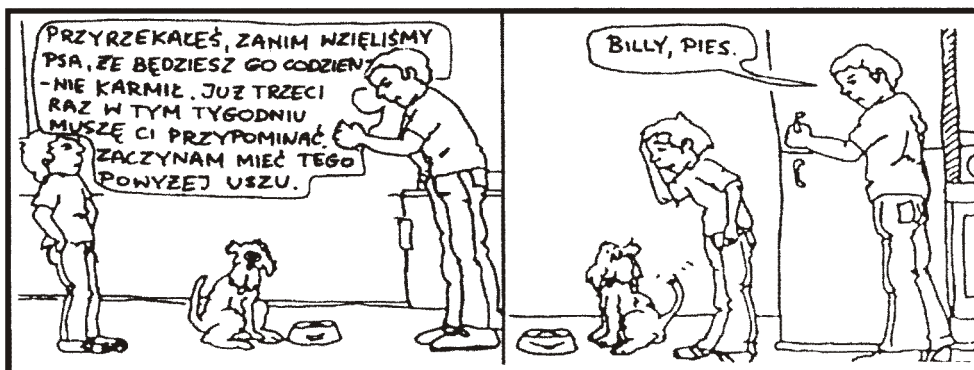
ZAMIAST

POWIEDZ TO JEDNYM SŁOWEM

ZAMIAST

POWIEDZ TO JEDNYM SŁOWEM

POROZMAWIAJ O SWOICH UCZUCIACH

ZAMIAST

OPISZ

ZAMIAST

OPISZ

ZAMIAST

OPISZ

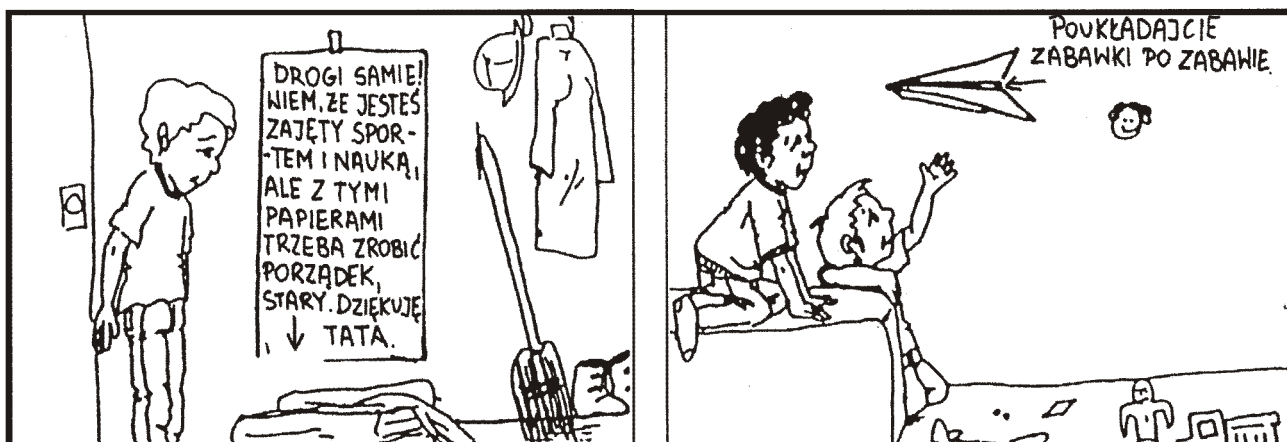
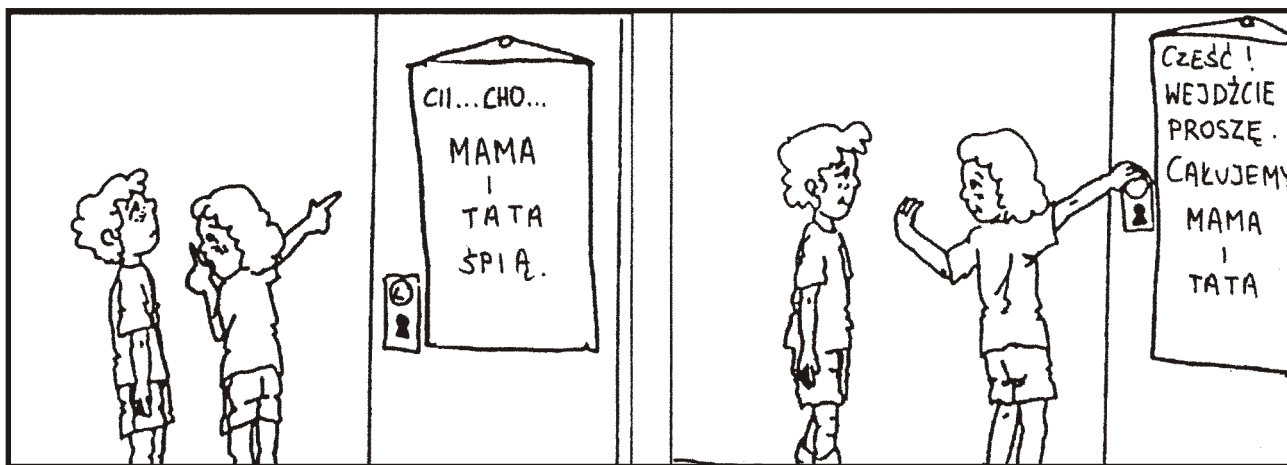
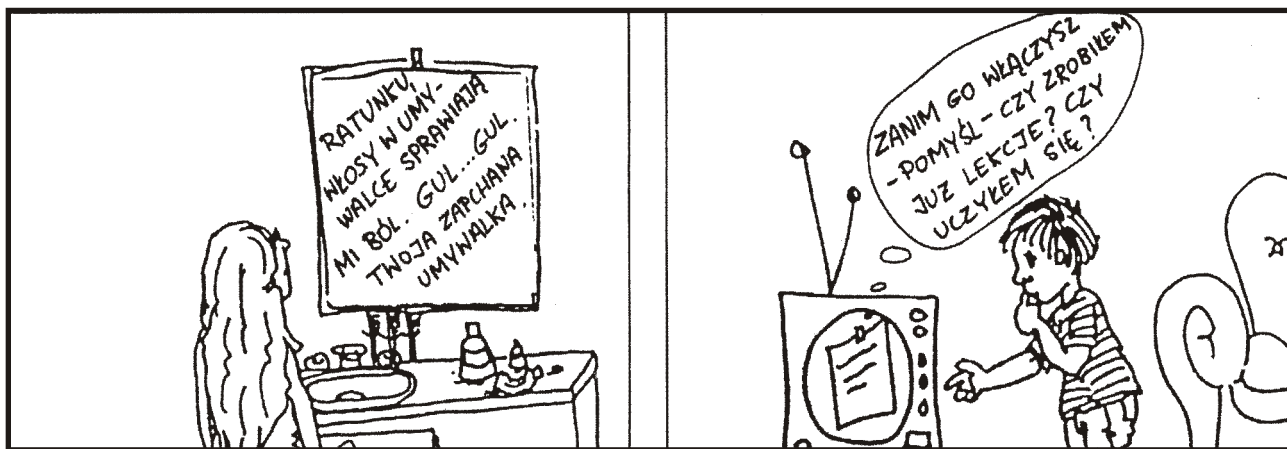
ZAMIAST

OPISZ

NAPISZ LIŚCIK

Przewodniku:

1. Wyłącz odtwarzacz.
2. Powiedz: **Otwórzmy podręcznik na str. 24. Wykonamy teraz w parach ćwiczenie zamieszczone na str. 24-27. Możecie wpisywać uzgodnione odpowiedzi lub każdy swoją wersję. Osoba siedząca obok będzie twoim partnerem.**

(Jeśli jest nieparzysta liczba osób w grupie, niech trzy osoby pracują razem).

ZACHĘCANIE DO WSPÓŁPRACY

Ćwiczenie I

Wchodzisz do sypialni i widzisz, że dziecko tuż po kąpieli rzuciło na twoje łóżko mokry ręcznik.

A. Napisz typowe uwagi, jakie w takiej sytuacji dorośli kierują do dziecka, a które nie są pomocne i mogą urazić dziecko.

B. Sytuacja jest ta sama. Pokaż, jak można zastosować każdy ze sposobów wymienionych poniżej, aby zachęcić dziecko do współpracy.

1. Opisz:
(Opisz, co widzisz, albo przedstaw problem).

2. Udziel informacji:

3. Powiedz to jednym słowem:

3. Powiedz, co czujesz:

5. Napisz liścik:

Ćwiczenie II

Zastosowałeś właśnie pięć różnych sposobów, aby poradzić sobie z tą samą sytuacją. W następnych sytuacjach wybierz jeden sposób, który twoim zdaniem przyniesie najlepszy rezultat w przypadku twojego dziecka. (Jeśli nie masz pewności, możesz odegrać z drugą osobą scenki i przekonać się, jaka metoda prawdopodobnie odniosłaby skutek, gdybyś sam był dzieckiem).

Sytuacja A. Masz zamiar zawinąć paczkę i nie możesz znaleźć swoich nożyczek. Twoje dziecko ma własne nożyczki, ale ciągle pożycza twoje i nie oddaje ich.

Zdanie, które nie pomaga rozwiązać sytuacji:

Zdanie pomocne (z zastosowaniem jednej z przedstawionych metod):

Zastosowana metoda:

Sytuacja B. Twoje dziecko ciągle zostawia trampki w przejściu do kuchni.

Zdanie, które nie pomaga rozwiązać sytuacji:

Zdanie pomocne (z zastosowaniem jednej z przedstawionych metod):

Zastosowana metoda:

Sytuacja C. Twoje dziecko właśnie odwiesiło do szafy mokry płaszcz przeciwdeszczowy.

Zdanie, które nie pomaga rozwiązać sytuacji:

Zdanie pomocne (z zastosowaniem jednej z przedstawionych metod):

Zastosowana metoda:

Sytuacja D. Zauważyłaś, że twoje dziecko nie myje ostatnio zębów.

Zdanie, które nie pomaga rozwiązać sytuacji:

Zdanie pomocne (z zastosowaniem jednej z przedstawionych metod):

Zastosowana metoda:

Sytuacja C. Wyglądasz przez okno i zauważasz, że twój nastolatek, który właśnie wszedł z kolegami do domu, zostawił znowu na podwórku piłkę i rower.

Zdanie, które nie pomaga rozwiązać sytuacji:

Zdanie pomocne (z zastosowaniem jednej z przedstawionych metod):

Zastosowana metoda:

Przewodniku:

1. Kiedy większość osób skończy pisać, powiedz: **Poprosimy teraz kilku ochotników o przeczytanie uwag, dotyczących problemu „mokrego ręcznika”, które nie są pomocne.**
2. Gdy odpowiedzi zostaną odczytane, powiedz: **A teraz poprosimy o kilka przykładów odpowiedzi z zastosowaniem poznanych metod zachęcających do współpracy.**
3. Kiedy dwie lub trzy osoby przeczytają swoje propozycje, powiedz: **Przejdźmy teraz do drugiego ćwiczenia. Przeczytajcie, proszę, odpowiedzi nie pomagające rozwiązać sytuacji A, a następnie wypowiedzi z zastosowaniem którejs z metod. Proszę również o określenie metody.** (Najlepiej, jeśli padnie kilka różnych odpowiedzi).
4. Poproś kolejnych ochotników o przeczytanie odpowiedzi dotyczących sytuacji B, C, D i E (niech odpowiedzi do każdej sytuacji – po kilka do każdego przykładu – podają różne osoby).
5. Włącz odtwarzacz.

Przewodniku:

1. Wyłącz odtwarzacz.
2. Powiedz: **Dobierzmy się w pary z takimi osobami, z którymi jeszcze nie współpracowaliśmy. Otwórzmy podręcznik na str. 28 i zobaczmy, które rzeczy z listy „Zrób to” i „Nie rób tego” można teraz załatwić w inny sposób.**

Przewodniku:

1. Kiedy wszyscy zakończą to ćwiczenie, poproś, żeby usiedli w kole. Powiedz:
Zobaczmy, co razem opracowaliście.
2. Kiedy wszyscy ochotnicy zabiorą głos, włącz po raz ostatni odtwarzacz.

Przewodniku:

1. Wyłącz odtwarzacz.
2. Powiedz: **Otwórzmy teraz podręcznik na str. 29 i spójrzmy na zadanie domowe do wykonania na następne zajęcia. Na początku kolejnej sesji przedstawimy nasze odpowiedzi.**
3. Przeczytaj na głos całe zadanie.

UWAGA

Przypomnij następnej osobie, aby przed prowadzeniem kolejnej sesji przeczytała „List do przewodnika grupy” (zamieszczony na początku).

ZADANIE DOMOWE

1. Słowa, których udało mi się **nie powiedzieć** w tym tygodniu:

2. Nowy sposób zastosowany w tym tygodniu:

Sytuacja: _____

Zastosowany sposób: _____

Reakcja dziecka: _____

3. Napisany liścik (wykorzystaj miejsce na następnej stronie).
4. Przeczytaj część II rozdziału 2. z książki *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły*.

Przeczytaj rozdział VIII z książki *Wyzwoleni rodzice, wyzwolone dzieci*.

5. Przygotuj się do przedstawienia grupie przynajmniej jednego pomysłu, zaczerpniętego z lektury, który wydał ci się interesujący lub pomocny.

SZYBKIE PRZYPOMNIENIE

Aby zachęcić dziecko do współpracy:

1. Opisz, co widzisz, lub przedstaw problem.

„Na łóżku leży mokry ręcznik”.

2. Udziel informacji.

„Ten ręcznik moczy mój koc”.

3. Powiedz to jednym słowem.

„Ręcznik!”

4. Opisz, co czujesz.

„Nie lubię spać w mokrym łóżku!”

5. Napisz liścik

(i zawieś nad wieszakiem na ręczniki).

„Proszę, odwieś mnie na miejsce, abym mógł wyschnąć.

Dziękuję!
Twój ręcznik”